

sætter sig op i disse smaa, ikke meget bekvemme Vogne, det vil dog altid for mange være en Tidsbesparelse og ikke synderlig mere ubekvemt end, at køre med de Køretøjer, som vi, der har været øvre og undersøge Forholdene, for Resten kender. Men Persontrafikken kan ikke foretages med Ansvarlighed for det vedkommende Jernbaneselskab. Hvis man vilde opstille saadanne Betingelser for Persontrafikken, at det bliver officielt forsvarligt, saaledes at Selskaberne skulde kunne paatage sig noget Ansvar, vilde hele Anlægget, Tilsynet og Driften blive saa uhyre meget fordyret, at hele Karakteren ved disse Anlæg vilde bortfalde, og man i Virkeligheden meget nær kom op mod den tidligere kendte Type af smalsporede Baner, om man i det hele kunde gøre det ringere end den Type, man hidtil har kendt af disse. Dette Ønske maa altsaa opgives, idet jeg dog skal tilføje, at det er mit Haab, at det alligevel i ganske vist ringe Udstrækning kan komme til at betyde noget for disse Egne, at der kan arrangeres lidt, om jeg saa maa sige, uofficiel Persontrafik. Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) understregede stærkt den Betydning, det vilde have for Landbruget, at disse Anlæg kom til Udførelse, idet han med Rette pegede paa Vigtigheden af, at Mergelforsyning kan foregaa. Imidlertid er det ikke saaledes, at man i dette Øjeblik kommer netop det Spørgsmaal nærmest; for saa vidt Mergelen skal passere over Statsbanerne eller over andre Baner, er der jo for Tiden forbundet særlige Vanskeligheder dermed. Men disse Baner vil jo ogsaa faa Betydning i en anden Henseende, som har stor Betydning netop i Øjeblikket, nemlig for Brændselstransport.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) rettede et Par Indvendinger mod Lovforslagets Affattelse. Den ene gjaldt § 3, hvori det bestemmes, at der af Selskabet betales en aarlig Afgift for Benyttelsen af Spor og Driftsmateriel, og at denne Afgift henlægges til en Fornyelsesfond, der er Statens Ejendom, og hvis Midler kan anvendes til Fornyelse af Materiellet. Det er naturligvis rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at det ikke saa lidt afhænger af, hvorledes Bestemmelsen forvaltes, om den indeholder tilstrækkelig Betyggelse for Staten. Men jeg ser ikke, at der ret vel, i hvert Fald i Lovforslaget, kan gives nogen udtrykkeligere Regel. Hvis det er muligt, skal jeg gerne tiltræde et eventuelt Ændringsforslag. I øvrigt skal jeg kun udtale som min

Forudsætning for Bestemmelsen, at den Afgift, der betales, maa være saa stor, at vedkommende Mergelbane til Stadighed kan holdes i fuldt driftsmæssig og driftssikker Tilstand, saaledes at det ikke blot gælder om at afskrive Anlægget, men ogsaa om at holde det vedlige i saa lang Tid, som Banen skal virke, og saaledes, at hvis man skulde opføre med at drive Banen, skulde det Materiel, som var til Stede, være i fuldt brugbar og driftssikker Tilstand. Jeg har, som sagt, ikke noget imod, om der skulde kunne findes andre Udtryk, som allerede i Loven kunde give tilstrækkelig Beskyttelse, men jeg havde tænkt mig, at dette Punkt bedre egnede sig til Affattelse ved Forhandling mellem vedkommende Selskaber og Ministeriet.

Dernæst spurgte det ærede Medlem (Foss), hvorfor Lovforslaget begrænser sig til smalsporede Transportbaner. Det ærede Medlem saa heri en Bestræbelse for at sikre Staten mod, at der ad denne Vej saa at sige skulde blive indsmuglet en almindelig Privatbanelov, en almindelig Bemyndigelse, for Ministeriet til overalt i Landet at anlægge almindelige Privatbaner, hvilket det ærede Medlem med Rette maatte advare imod, og for saa vidt forstod jeg, at det ærede Medlem sympatiserede med den Affattelse, som Lovforslaget har faaet. Men en saadan Dækning behøves ikke, thi naar man gaar videre i Lovforslagets Tekst, ser man ogsaa anden Begrænsning i den Beskrivelse af Banernes Virkemaade, som deri indeholdes. Naar Lovforslaget kun handler om smalsporede Transportbaner, har det for mit Vedkommende — og jeg tror, det samme gælder for Kommissionens — dermed været Bestræbelsen at begrænse Udgifterne i snart sagt alle Tilfælde, thi hvis det blev saaledes, at man kunde faa Statens Tilskud i den Udstrækning, der her er Tale om, til Anlæg af normalsporede Transportbaner af denne Art, vilde man dog vistnok mange Steder, alt for mange Steder, komme ind paa at ønske sig bredsporede Baner. Hvis dette blev Tilfældet, kunde der atter opstaa det Spørgsmaal, om man saa ikke blev nødt til at gøre en saadan bred- eller normalsporet Bane saa svær, at den kunde taale Transport paa længere Strækninger af almindelige Jernbanevogne, og saa vilde man overhovedet helt forlade Lovforslagets oprindelige Tankegang. Det er vistnok ganske nødvendigt at begrænse Loven til udelukkende at omfatte smalsporede Baner, thi nogen som helst Transport af Jernbanevogne direkte fra en privat eller Statsbane